

**ΘΕΜΑ: ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΚΑΙ “ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ”
ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ, ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
Η/Υ**

Άνκαι η χώρα μας απέκτησε πρόσφατα αυστηρό νομοθετικό πλαίσιο για την κατοχύρωση και προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (ν. 2121/1993 και ν. 2328/95), οι αρμόδιες αρχές εξακολουθούν να δέχονται εκμέρους αλλοδαπών δικαιούχων σωρεία αιτιάσεων για την αδυναμία τους να εγγυηθούν την εφαρμογή στην πράξη του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου. Οι αιτιάσεις αναφέρονται ιδίως στην παράνομη μετάδοση ηχογραφήσεων και οπτικοακουστικών έργων από τα ηλεκτρονικά Μ.Μ.Ε. Τα κυριότερα ζητήματα τα οποία απασχολούν τους δημιουργούς και παραγωγούς των σχετικών έργων είναι τα παρακάτω:

1. Η νομοθετική κατοχύρωση των δικαιωμάτων των παραγωγών διαφοροποιείται σε σημαντικό βαθμό από την προστασία των δημιουργών, με αποτέλεσμα αλλοδαποί παραγωγοί οπτικοακουστικών έργων, που αναγνωρίζονται στην έννομη τάξη τους ως ισότιμοι φορείς δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, να μην διαθέτουν επαρκή και πρόσφορα νομικά μέσα για την προάσπιση των συμφερόντων τους.

2. Η διαδικασία χορήγησης οριστικών αδειών λειτουργίας ρ/τ σταθμών έχει ήδη δρομολογηθεί από το Υπουργείο Τύπου και Μέσων Ενημέρωσης, αναμένεται δε εντός των ημερών η προκήρυξη των ραδιοφωνικών συχνοτήτων του νομού Αττικής. Μέχρι την έκδοση των αδειών, δεκάδες ρ/τ σταθμοί, ιδίως της επαρχίας, θα εξακολουθήσουν πάντως να λειτουργούν παράνομα, εκπέμποντας σε συνεχή βάση προγράμματα προστατευόμενα από τη νομοθεσία περί πνευματικής ιδιοκτησίας χωρίς καμμία απολύτως άδεια ή καταβολή οποιασδήποτε αποζημίωσης ή αμοιβής στους δικαιούχους.

3. Μία από τις κυριότερες αιτιάσεις των ενδιαφερομένων αφορά την δικαστική προστασία των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας. Ειδικότερα, οι ισχυρίζονται ότι ο ρυθμός της δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων τους είναι ιδιαίτερα βραδύς, με αποτέλεσμα η προβολή των σχετικών αξιώσεων να καθίσταται συχνά αναποτελεσματική.

4. Τέλος, επιθυμούμε να επισημάνουμε ότι η ανάγκη αντιμετώπισης του προβλήματος της πειρατείας λογισμικού, που σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, έχει προσλάβει στη χώρα μας ενδημικό χαρακτήρα, έχει καταστεί πλέον αδήριτη. Στην περίπτωση μάλιστα αυτή το ελληνικό δημόσιο δεν κατηγορείται απλώς για ολιγωρία αλλά για ευθεία παραβίαση της σχετικής νομοθεσίας. Συγκεκριμένα, διατυπώνεται επανειλημμένα ο ισχυρισμός ότι οι ελληνικές δημόσιες υπηρεσίες προβαίνουν σε αθέμιτη χρήση προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, παραβιάζοντας ευθέως την σχετική νομοθεσία που ισχύει ήδη στη χώρα μας.

Αθήνα, 20 Νοεμβρίου 1996